

Έσπρωχνα το ΧΡάκι σβηστό στο ανηφόρι της Απ. Παύλου, κατά πρώ τον για να μην προκαλέσω το κοινόν αίσθημα, ακολούθως για να ζεσταθώ για το επόμενο δίωρο. Δυο μέρες πριν περάσουμε στον Νοέμβρη, δυο μέρες πριν κλείσει η θερινή περίοδος το cine Θησεϊόν έκανε τις τελευταίες προβολές του.

Ακόμα και το έντονο μικρό καλοκαιράκι του Οκτωβρίου έσβηνε καθώς οι νυκτερινές υγρασίες, δεν ήταν ευχάριστες ούτε στο κλεινόν άστυ. Στο χώρο προβολής, οι εκ δεξιών σειρές από τις κόκκινες καρέκλες, είχαν ήδη αφαιρεθεί προς φύλαξη.

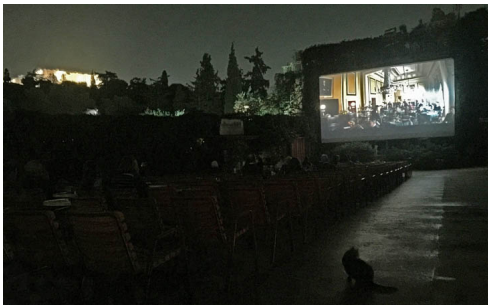
Είκοσι άτομα στο σύνολο, οι περισσότεροι εκ των οποίων αλλοδαποί. Κουβερτούλες για τους κρουλιάρηδες, μαξιλαράκια για τους καλομαθημένους, κουβεντούλα, σε γλώσσα βαριά κεντροευρωπαϊκή οι κακομαθημένοι, ακόμα και όταν ξεκίνησε η προβολή. Συνετισμός με μια παρατήρηση λίγο πέρα από τα όρια της ευγενούς συμπεριφοράς ...και πάμε.

Current war ο πρωτότυπος τίτλος, «η μάχη της επικράτησης» στα Ελληνικά, μια αφήγηση για το πως σπρώχνεται η εξέλιξη στα τέλη του 19ου αιώνα με τον ερχομό της ηλεκτρικής ενέργειας. George Westinghouse, Thomas Edison, Nikola Tesla, οι πρωταγωνιστές σε έναν ανελέητο αγώνα για την επικράτηση. Michael Shannon, Benedict Cumberbatch, Nicholas Hoult, κρατούν τους αντίστοιχους ρόλους.

Ο νικητής δεν αφήνει κάτι για τον ηττημένο, και πέρα από αυτό υπάρχει έντονο το προσωπικό στοιχείο, το ανταγωνιστικό γονίδιο, ο καθαρόαιμος εγωισμός. Ενδιαφέρουσα ιστορία, για όλους εμάς που γεννηθήκαμε ευνοημένοι κι εθισμένοι στον ηλεκτρισμό. Εξαιρετικές ηθοποιίες, καταπληκτικά κοστούμια και αίσθηση της εποχής, ευρηματικές ατάκες.

Είχε μια αλληγορία το στόρυ εκεί. Ο θερινός κινηματογράφος Θησειον, είναι ένας χώρος που πρωτολειτούργησε στον μεσοπόλεμο, το 1935, τότε που δεν φωτιζόταν η Ακρόπολις των Αθηνών, και η ηλεκτρική ενέργεια κάλυπτε μέρος μόνον των νοικοκυριών, της ελληνικής πρωτεύουσας. Μόλις έξι χρόνια νωρίτερα, η Έλλη Σουγιουλτζόγλου - Σεραϊδάρη στα τριάντα της χρόνια, είχε φωτογραφίσει την πρίμα μπαλαρίνα Μόνα Πάεβα, μπροστά από τον Παρθενώνα ξεσηκώνοντας θύελλα αντιδράσεων.

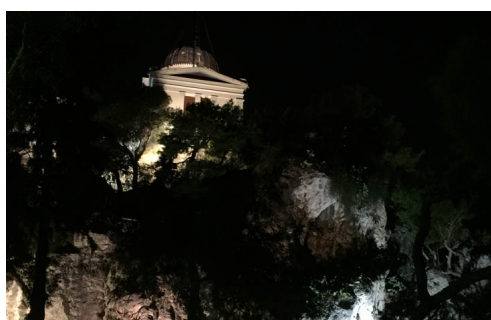
Και να μέσα στο σκοτάδι της προτελευταίας νύχτας του Οκτωβρίου του 2019, ξεχώριζε το βαθύ κίτρινο του φωτισμού του αρχαιότερου και λαμπρότερου δείγματος του δυτικού πολιτισμού, την ώρα που στο πανί ξετυλιγόταν η περιπέτεια της γέννησης της ηλεκτρικής ενέργειας. Ταυτόχρονα γάτες περιδιάβαιναν αρχοντικά το κομμάτι της «πλατείας» που είχαν αφαιρεθεί οι καρέκλες.

Η δεύτερη προβολή είχε ακόμα λιγότερο κόσμο. Αναμενόμενο. Στις αφίσες προβάλλονταν δυο πολυαναμενόμενες παραγωγές. Ο Ιρλανδός του Σκορτσέζε και το Ford v Ferrari. Λίγο πιο κάτω Κένταυροι από γκράφιτι κεντούσαν κολώνες εγκαταλελειμμένων κτιρίων.

Μέτρα μακρύτερα, στην κορφή του λόφου των Νυμφών το αστεροσκοπείο των Αθηνών, που μετρά 173 χρόνια λειτουργίας και προσφοράς, κοσμεί τη νύχτα. Στον ευρύτερο χώρο βημάτισαν, μίλησαν ο Περικλής, ο Θεμιστοκλής πέντε αιώνες προ Χριστού, μα και ο Γέρος του Μοριά, μόλις τέσσερα χρόνια πριν την θεμελίωση του Αστεροσκοπείου.

Ενώ, 'δώ δα δίπλα, στο λόφο του Φιλοπάππου ερχόταν ο και Εθνάρχης αποκαλούμενος τις καθαρές Δευτέρες για να γιορτάσει τα Κούλουμα. Τότε που ήταν Π.τ.Δ. Εκεί είχε γυρίσει ο Αλέκος Αλεξανδράκης την ταινία «Συνοικία το όνειρο» που κινήγησε ανελέητα η κυβέρνηση του, στην πρώτη του οκταετία ως πρώτος μινίστρος, πριν αναμορφωθεί εις Παρισίους.

Σε αυτόν τον τόπο, φαίνεται σαν κάθε μέρα να τελειώνουν εποχές. Το ερώτημα είναι αν αρχίζουν άλλες.